

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

СРПС

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

Н/р др Мирку Цветковићу, председник Владе РС
Н/р г-дину Расиму Љајићу, министру рада и социјалне политике
Н/р др Диани Драгутиновић, министру финансија
Н/р проф. др Жарку Обрадовићу, министру просвете
Н/р г-дину Сашу Јанковићу, заштитнику грађана

Поштовани,

Помоћ раздора

Непосредно након састанка синдиката са министрима финансија и просвете одржаним у четвртак, **08.** јула, Влада је истог дана донела закључак да једнократно „части“ запослене у јавном сектору тзв. помоћи у износу од **5.000** динара. Нажалост, влада није уважила ставове синдиката, већ је у намери да ствар „истерала по свом“ учинила неправду или боље речено дискриминацију готово трећине запослених у просвети који не својом кривицом и не могу да заснују радни однос на неодређено радно време, јер им влада, а нарочито ресорно министарство то није ни омогућило. Наиме, ради се о категоријама запослених у просвети о којима смо и раније обавештавали и министра, али и заштитника грађана попут колега који обављају праксу у средњим стручним школама, а да истовремено и Министарство није омогућило да стекну прописани степен стручне спреме као услов за заснивање сталног радног односа (нпр. наставници практичне наставе за звање педикир, маникир и сл.) или колеге које предају верску наставу и које иако имају прописани седми степен стручне спреме не могу да заснују радни однос јер их у томе спречавају верске заједнице које их делегирају за тај посао. Наравно, овој групи запослених придружују се и професори разредне наставе запослени у специјалним школама који немају могућност за дефектолошко устручавање за посао у тим школама па самим тим нити могућност да заснују радни однос на неодређено иако у тим школама раде и по двадесетак година, наравно, сваке јесени стрепећи за свој посао.

Активности синдиката за које су надлежни у министарству имали пуно разумевања и симпатија ипак нису, бар за сад, довеле до тога да се овим категоријама запослених омогући да стекну прописани степен стручне спреме и да заснују радни однос на неодређено радно време. Чак ни активности да се у сав овај посао укључи заштитник грађана нису помогле, јер је заштитник грађана, односно тачније речено његова заменица, г-ђа Орландић, упутила ове људе на појединачне начине тражења решења што сасвим сигурно може бити изузетно дуг процес са потпуно неизвесним крајем. Стога и овог пута апелујемо

и на заштитника грађана да се активније укључи у ово неспорно кршење права запослених из радног односа, а на које они и не могу утицати.

Посебна су прича сви они запослени у школама и установама који из разлога што немају прописану врсту стручне спреме или су из реда просветних звања којих је више на тржишту него ли што је за тим звањима и потреба, присињени да „нестручно“ раде овај одговоран посао и наравно да не могу на тим радним местима засновати радни однос на неодређено радно време. Како је ових људи готово трећина у настави јасно је да је ова несрећна одлука Владе РС ове људе двоструко повредила, јер је Закон о раду изједначио у свим правима и раднике на неодређено и раднике на одређено време за период док им траје уговор о раду. Стога сматрамо да би о свему требало обавестити и министра рада и социјалне политике, г-дина Расима Љајића, како би своје ресорне колеге упозорио на недоследност и како би морали имати уравнотежен приступ свим запосленима.

У свој овој причи и сам износ помоћи је толики да сасвим сигурно никоме и неће помоћи да реши било који свој материјални проблем, али је зато постао камен смутње и средство изазивања раздора међу запосленима којима уз овакву „социјално одговорну власт“ сасвим извесно не требају међусобни сукоби и поделе поготово не око подобро „оглодане коске“ зване „помоћ“.

У свему овоме алиби влади не може пружити ни наводна сагласност два највећа (!?) синдиката, СССС и УГС „Независност“, ако уопште и постоји таква сагласност, јер се ипак ради о буџетским средствима свих буџетских обвезника те је непримерено да се та средства селективно троше на једну групу запослених, а други су при томе дискриминисани.

Стога, предлажемо влади да исправи ову неправду према нашим колегама из напред помињаних категорија, а моменат за то је време планирано да се остатак од **2 до 6** претпостављених милијарди за ове намене утроши и на друге социјално угрожене категорије и пензионере. И не само то, свим доносициома одлука из наслова предлажемо да се укључе у решавање проблема наших колега којима је ускраћено право да се дошколују и устрече до степена стручне спреме и звања које би им могло отворити врата сталног запослења, а не да сваки август и септембар они стрепе да ли ће их директори задржати у радном односу још једну годину и опет онда тако све изнова.

С поштовањем,

Београд, 19.07.2010. год.

Генерални секретар СрпС
Проф. Хаџи Здравко М. Ковач

